

Jagdish Chander Gupta v. Lachhman Dass, etc. (Gurdev Singh, J.)

ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਯਾਤ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 5, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, "ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ੇਯਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਲਾਂਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਕਦੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਬ-ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਟਾਰ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ।

ਆਰ ਐਨ ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਜੇ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਦੁਨੀ ਕੈਂਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1967 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1976.

ਸਤੰਬਰ 29, 1967

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)- ਐੱਸ. 80, 240, ਚੋਣ ਨਿਯਮ (1952)—ਨਿਯਮ 7(g)- A

con

ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਜੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ—ਅਜਿਹੀ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ"—ਜਾਹੇ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਵੇ—ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਕਿਸੇ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਚਨਾ-ਕੀ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਕਰਨਾ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗਤਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

ਨੋ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਿਅਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਚਨਾ, ਉਕਤ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ.

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਾਰਡ ਨੰ. 11 ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਰਾਉਂ ਵਿਖੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀ-ਐਲ ਐਲ ਅਖਨਪਾਲ, ਅਤੇ ਆਈ ਸ਼ਰ ਐਸ ਇੰਘ, ਵੀ ਇਮਲ, ਏ ਵਕੀਲ।

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਮ. ਅਜੀਠੀਆ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਲਈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਚਆਰ ਐਸ ਓਢੀ, ਐਸ ਸੀਠੀਅਰ ਏ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਐਸ ਓਢੀ, ਏ ਵਕੀਲ

5.

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਨਰੂਲਾ ਜੇ.- ਦੇ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਹੇਠਾਂ-ਉਲੇਖ ਕੀਤੇ ਤਿੰਨ-ਸਵਾਲ

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952 । "ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੇ ਸੀਯੂਨਜ਼ 240 ਅਤੇ 258 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

- (1) ਕੀ ਇੱਕ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਮੁਨਿਪਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ?
- (2) ਕੀ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹਾਊਸ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਠੇਕੇਦਾਰ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ?
- (3) ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਸ 'ਤੇ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ' ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ? ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾਤੀਆਂ ਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੇਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਰੁਲੇ 7 (ਜੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ

' (ਜੀ) ਇੱਕ ਅਣਡਿੱਠਾ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ (ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ) ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਜਾਂ .....

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ: -

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਰਾਓਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਾਰਡ ਨੰ: 11 ਤੋਂ ਉਸ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 5 ਤੋਂ 9 ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਸੀ

25 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 2 ਸਤੰਬਰ 1967 ਨੂੰ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 'ਕੰਮ' ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਗਰਾਓਂ ਦਾ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੜਤਾਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਿਤੀ 1 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਇੱਕ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਕਾਪੀ (ਨਕਲ

ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ')), ਜੋ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

ਮਿਤੀ 1-9-67।

ਨੂੰ

ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਨੀ ਚੰਦ
ਮੇਰੀ ਗੇਟ, ਜਗਰਾਉਂ।
ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ।

ਰਾਏਕੋਟ ਰੋਡ 'ਤੇ ਡਰੇਨ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਡਿਟ
ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ , I, ਅਤੇ 1 ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਕਾਲੂਵਾਲ ਦੇਹਰਾਨ ਰੋਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਰਿਕਵਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।
ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ
ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕੇ।

(Sd.) ਮਨਮੋਹਨ ਕੌਰ। ਸਕੱਤਰ, ਐਮ.ਸੀ.,
ਜਗਰਾਉਂ।

ਪੜਤਾਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਆਦਿ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ
ਗਈਆਂ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਬਕਾਏ ਬਕਾਇਆ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੀ ਕਾਪੀ ਜੋ
ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ
ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ (ਇਸ ਅਦਾਲਤ
ਵਿਚ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਕਿ ਕੁਝ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ
ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਉਸ ਦੇ 2 ਸਤੰਬਰ,
1967 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੈਕਸਰ ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਲਾ ਗਿਆ

ਪੜਤਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਅੱਪ. ਕੇਸ ਦੇ ਪਹਿਲੂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼, ਮਿਤੀ 8 ਸਤੰਬਰ, 1967 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸੀ) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਅਨੁਸਾਰ “ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ” ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (ਪੰਜਾਬ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 1965, ਪੰਨਾ 760-762) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕੰਮ ਦੇ ਠੇਕੇ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਰੂਲਜ਼, 1952 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 7(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ - ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 13 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਪੜਤਾਲ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸੋਧ ਅਥਾਰਟੀ (ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ' ਅਤੇ 'ਸੀ') ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੜਤਾਲ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ

(ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 4), ਰਿਵਾਈਜ਼ਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 3), ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 1) ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 5) ਵੱਲੋਂ 6 ਤੋਂ 9 ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੜਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ "ਨੋ ਡਿਮਾਂਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ" ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5), ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ, 25 ਅਗਸਤ, 1967 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਚਪੜਾਸੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਚਪੜਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੜਤਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4) ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਰਹਿਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਏ) ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਗਰਾਓਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਆਖਰਕਾਰ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਗਰਾਓਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਕੁਝ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਲੰਬਿਤ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਸੂਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੀ ਵੀ ਸਹੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਇੱਕ ਮੁਨੀ -ਸਿਪਲ ਚਪੜਾਸੀ (ਬੇਲਦਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਰਿਪੋਰਟ, 2 ਸਤੰਬਰ 1967 ਦੀ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ (HC) ਦਾ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ 4 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਹੈੱਡ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕਾਰਜ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਡੋਰਸਮੈਂਟ ਹੈ।

ਕਵਰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ irotlcT ਦੀ ਕਾਪੀ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਸਮਰਥਨ 7 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨਾਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-' ਪਾਲ ਸਕੱਤਰ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਮਾਪਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਅੰਤਿਮ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ" ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ

ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ; ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਡਿਟ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਾਉਚਰਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਸੀ। 2,887.96 ਆਈਟਮ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧਾਓ ਅਤੇ ਰੁ. 240.25 ਹੋਰ ਆਈਟਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਠਾਓ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਡਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਅਸਲ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਤੰਬਰ, 2, 1967 ਨੂੰ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ 2 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਫੀ ਸੇਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਗਰਾਓ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਕੋ ਇਕ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਮਹੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ (ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, (1) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪੱਖੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੜਤਾਲ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਰਿਵਾਈਜ਼ਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਕਤ ਖੋਜ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਦੀ ਮੰਗ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਹੋਰ ਟੈਕਸ। ਉਹ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"80. (1) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਲ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਦਾ

ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ, ਨੋਟਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ, ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਓ, ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਕਮ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਵਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਮ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(4) ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, - ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਲਕ।"

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗਤਾ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਸੂਚਨਾ ਰਾਹੀਂ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਮੰਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੰਡਿਟ ਨੰਬਰ 5 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੰਗ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਨੀ ਤੋਂ "ਨੋ ਡਿਮਾਂਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। - cipality ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ

ਉਸ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲ ਇਸ ਵੱਲ ਉਬਲਦਾ ਹੈ। "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?" ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਅਰਥ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਨਾ-ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਕੇ 'ਨੋ ਡਿਮਾਂਡ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਮੰਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ, ਅਚਨਚੇਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗਣਾ, ਜਾਂ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੰਗਣਾ। ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਕਮ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ "ਮੰਗ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸਿਰਫ ਸੂਚਨਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੇ ਦੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ 'ਮੰਗ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ- "ਖਾਸ; pecu ਝੂਠਾ; ਵਿਲੱਖਣ; ਬੇਮਿਸਾਲ; ਆਮ ਤੋਂ ਵਾਧੂ; ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ, ਆਦਿ"। (ਚੈਂਬਰਜ਼ ਦੀ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ)। ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਸੋਢੀ ਨੇ *ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਆਹਿ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)* ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਵਿੱਚ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 (2) ਤਹਿਤ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮੰਗ ਕਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਮੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ; *ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਿਊਂਸਪਲ ਬਕਾਇਆ ਰੁਪਏ ਦਾ ਡਿਫਾਲਟਰ ਸੀ। ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 892.16 ਅਤੇ ਰੁ. ਕੁਝ ਟੀਨ ਸ਼ੈੱਡਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 215.71। *ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਅਧੀਨ ਚਾਰ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ; ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੀਐਫ਼ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 (2) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ *ਅਮਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਸਦਾ ਨੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)* ਵਿੱਚ ਪੀਡਿਤ, ਜੋ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਨੋਟਿਸ ਸਬੰਧਤ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ:) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ' ਨਾ ਮੰਨਿਆ।

ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ (ਅਨੇਕਸ਼ਰ ਏ) ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ' ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(1) 1965 PLR 141.

(2) 1965 PLR 760

ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਨਿਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹੋਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਲੈਣ 'ਤੇ , ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਦੂਜੀ ਲੋੜ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ (g). ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਸ਼ਰਤ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਰਿਵਾਈਜ਼ਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ (ਅਨੇਕਸ਼ਰ ਸੀ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ

Duni Chanel v. Punjab State, etc. (Narula, J.)

ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 80 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਟੈਕਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਕਾਏ ਤੋਂ ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਠੇਕੇਦਾਰ। ਰਿਵਾਈਜ਼ਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 80 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਮੰਗ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਮਿਉਂਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਏ) ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਉਂਸਿਪਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਸੀ; ਕਮੇਟੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਲਵ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਬਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ 1 ਸਤੰਬਰ, 1967, ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 2 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਿਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 16(1) (ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਇਹ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਿਯਮ 7 ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ' ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਯੋਗਤਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ 1967 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਉਹ ਦਿਨ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਇਸਲਈ, ਨਿਯਮ 16(1) (ਏ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਜਾਂ 25 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਹੁਕਮ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ 'ਬੀ' ਅਤੇ 'ਸੀ')~ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਾਸੇ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਰਨ ਲਈ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ.

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਨੇ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ: -

“ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਨਸਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਓ।

ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵੱਲ ਧੱਕਣਾ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ - ਅਰਥਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ ਅਸਾਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

(3) ILR (1962) 1 ਪੰਜ. 176.

ਸ੍ਰੀ ਸੋਢੀ, ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਐਸ. ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਅਤੇ ਹਰੀਪ੍ਰਸਾਦ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਰਾਓ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਉੱਚਿਤ ਧਿਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਵੀ ਉਲਝਾਇਆ ਹੁੰਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੱਧ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ (1) ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕਰਨਾ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911;

(2) ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ * ਮੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਕਾਏ;

(3) ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਆਖਰੀ ਹੈ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ;

(4) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਮਪੀ 258.

(5) ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਮਪੀ 343.

(4) ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਨਾ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ" ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 4 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ) ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਐਲ. ਲਖਨਪਾਲ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ, ਜਗਰਾਉਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਸੂਚਨਾ ਬਾਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। *ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3)* ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ/ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ, ਜਗਰਾਉਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ— ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ

ਅਮੀਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼

ਬਨਾਮ

ਐ ਐਲ ਫਲੇਚਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, —ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2854

Duni Chanel v. Punjab State, etc. (Narula, J.)

4 ਅਕਤੂਬਰ 1967 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ (1953 ਦਾ X)- ਐੱਸ. 18 ਅਤੇ 24 —ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ— ਅਪੀਲ —ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ—ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਜਿਸ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦੋ —ਕੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ।